

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI DE POLÍTICA TERRITORIAL I FUNCIÓ PÚBLICA

16041 *Reial decret 1400/2018, de 23 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament sobre seguretat nuclear en instal·lacions nuclears.*

La Directiva 2009/71/Euratom del Consell, de 25 de juny de 2009, per la qual s'estableix un marc comunitari per a la seguretat nuclear de les instal·lacions nuclears, tenia com a objectiu establir el marc esmentat per mantenir i promoure la millora contínua de la seguretat nuclear i la seva regulació i garantir que els estats membres adoptessin les disposicions nacionals adequades per a un alt nivell de seguretat nuclear en la protecció dels treballadors i el públic en general contra els riscos que resulten de les radiacions ionitzants procedents d'instal·lacions nuclears.

En l'aplicació d'aquesta Directiva calia tenir en compte els principis fonamentals de seguretat que estableix l'Organisme Internacional d'Energia Atòmica, així com els treballs portats a terme de manera conjunta per les autoritats de seguretat dels estats membres amb centrals nuclears en el si de l'Associació de Reguladors Nacionals d'Europa Occidental (WENRA), en la qual s'han definit molts nivells de referència de seguretat nuclear per als reactors de generació elèctrica.

Posteriorment, després de l'accident ocorregut el març de 2011 a la central nuclear japonesa de Fukushima Daiichi, el Consell Europeu, de 24 i 25 de març de 2011, va encarregar a la Comissió una revisió del marc regulador existent en matèria de seguretat nuclear i una anàlisi de les millores que fossin necessàries, producte de les quals va ser la proposta que va donar lloc a la Directiva 2014/87/Euratom del Consell, de 8 de juliol de 2014, que modifica la Directiva 2009/71/Euratom, de 25 de juny de 2009, amb la finalitat de reforçar el marc regulador europeu en matèria de seguretat nuclear.

Pel que fa a Espanya, la Llei 25/1964, de 29 d'abril, sobre energia nuclear, constitueix el marc legal que estableix els principis i requisits bàsics en seguretat nuclear d'aquestes instal·lacions. Aquesta Llei ha estat revisada en diverses ocasions, per tal de tenir en compte les modificacions que s'han produït en els diferents contextos relacionats amb el seu àmbit d'aplicació; entre d'altres, l'actual marc institucional, l'existència de les comunitats autònomes, la incorporació dels compromisos assumits per Espanya, als quals s'ha adherit, derivats dels tractats i convenis internacionals, el desenvolupament de criteris de seguretat en matèria de gestió de residus radioactius i el desmantellament d'instal·lacions, i l'actualització del règim sancionador. L'última d'aquestes revisions s'ha portat a terme mitjançant la Llei 12/2011, de 27 de maig, sobre responsabilitat civil per danys nuclears o produïts per materials radioactius.

També dins del marc legal espanyol, la Llei 15/1980, de 22 d'abril, de creació del Consell de Seguretat Nuclear, reformada mitjançant la Llei 33/2007, de 7 de novembre, consagra aquest organisme com l'única autoritat competent a Espanya en matèria de seguretat nuclear i protecció radiològica, el qual ha anat desplegant i regulant la seguretat nuclear de les instal·lacions nuclears per mitjà de diferents instruccions del Consell, que tenen caràcter vinculant.

Així mateix, la Llei 15/1980, de 22 d'abril, estableix que el dret d'accés a la informació i participació del públic, en relació amb les competències del Consell de Seguretat Nuclear referides a la seguretat nuclear i protecció radiològica, s'han de regir pel que preveu la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient.

L'existència d'aquest marc legal, juntament amb el marc reglamentari que constitueix el Reglament sobre instal·lacions nuclears i radioactives, aprovat pel Reial decret 1836/1999, de 3 de desembre, va fer que, en el seu moment, no fos necessària la transposició mitjançant una disposició específica de la Directiva 2009/71/Euratom, atès

que aquesta Directiva estableix uns principis generals relacionats amb la seguretat nuclear, com l'existència d'un organisme regulador independent, la prioritat de la seguretat, la responsabilitat del titular de la llicència, la transparència en les qüestions relacionades amb la seguretat de les instal·lacions i la seva gestió, que ja estaven inclosos en ordenament jurídic espanyol en aquesta matèria i que, en essència, deriven de la Convenció sobre Seguretat Nuclear, signada en el si de l'Organisme Internacional d'Energia Atòmica, de la qual Espanya n'és part.

Ara, la Directiva 2014/87/Euratom modifica la Directiva 2009/71/Euratom en alguns aspectes significatius, i estableix que en totes les etapes del cicle de vida d'una instal·lació s'ha de tenir com a objectiu la prevenció d'accidents i, en cas que es produeixin, l'atenuació de les seves conseqüències, i evitar: a) emissions radioactives prematures que necessitin mesures d'emergència fora de l'emplaçament però sense disposar de temps suficient per aplicar-les i b) grans emissions radioactives que necessitin mesures de protecció de la població que no puguin estar limitades en el temps o en l'espai. Aquest objectiu de seguretat s'ha d'exigir a les noves instal·lacions i ha de ser considerat una referència, per a l'aplicació de millores, en el cas de les que ja hi ha.

Així mateix, la Directiva 2014/87/Euratom ha introduït altres canvis, tant en el marc normatiu com en l'autoritat reguladora, i reforça aspectes com ara la independència efectiva, la disponibilitat adequada de recursos humans i financers, la transparència o la prevenció de conflictes d'interessos, entre d'altres.

Adicionalment, estableix requisits notables als titulars, com la responsabilitat del titular no delegable, el reforç dels processos que comporten la demostració de la seguretat (processos de llicenciament i revisions periòdiques de seguretat), un sistema de gestió orientat a la seguretat nuclear, el reforç de la cultura de seguretat, el reforç de les estructures i els mitjans necessaris per a la gestió d'emergències *in situ* i la coordinació per a la gestió exterior, la disponibilitat dels recursos financers i humans adequats, la qualificació del personal de la plantilla i del personal subcontractat, la formació, el reforç del concepte de defensa en profunditat, o l'èmfasi en la notificació prematura de successos.

Pel que fa a l'Estat membre, la Directiva 2014/87/Euratom, manté l'obligació que estableix la Directiva 2009/71/Euratom d'efectuar, almenys una vegada cada deu anys, una autoavaluació del seu marc nacional i autoritats reguladores competents, i d'invitar a una revisió internacional per homòlegs d'aquestes matèries amb la finalitat de millorar constantment la seguretat nuclear, i afegeix l'obligació de dur a terme una revisió *inter pares* sobre un «aspecte específic relacionat amb la seguretat», almenys una vegada cada sis anys, i sempre que un accident provoqui situacions que requereixin mesures d'emergència fora de l'emplaçament.

Amb aquest Reglament es pretén incorporar al marc normatiu espanyol la Directiva 2014/87/Euratom esmentada pel que fa a l'establiment dels requisits bàsics de seguretat nuclear aplicables a les instal·lacions nuclears, i ha estat desplegat d'acord amb els principis de bona regulació d'acord amb el que requereix l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

Atenent els principis de necessitat i eficàcia, la regulació d'aquests requisits bàsics de seguretat nuclear obeeix a l'interès general, redunda positivament en la protecció de les persones i el medi ambient contra els riscos derivats de les radiacions ionitzants, atorga la prioritat que s'exigeix a la seguretat nuclear davant de qualssevol altres interessos i en promou la millora contínua.

Un altre aspecte que aconsella l'aprovació d'aquest Reglament és el fet que, encara que el nostre marc normatiu ja incorpora, en gran mesura, els diversos requisits que aquesta Directiva exigeix, aquest no disposa d'una norma específica de caràcter reglamentari sobre la seguretat nuclear de les instal·lacions nuclears, mentre que sí s'han regulat per mitjà de reials decrets altres matèries en aquest àmbit, com ara: la protecció radiològica, mitjançant el Reglament sobre protecció sanitària contra radiacions ionitzants, aprovat pel Reial decret 783/2001, de 6 de juliol; la gestió dels residus radioactius, mitjançant el Reial decret 102/2014, de 21 de febrer, per a la gestió responsable i segura del combustible nuclear gastat i els residus radioactius; la protecció física, mitjançant el

Reial decret 1308/2011, de 26 de setembre, sobre protecció física de les instal·lacions i els materials nuclears, i de les fonts radioactives, i els processos de llicenciamnt, mitjançant el Reglament sobre instal·lacions nuclears i radioactives esmentat.

Així mateix, s'han identificat alguns aspectes de la Directiva que el nostre ordenament jurídic no recull i que es considera necessari transposar, i els incorpora a aquest Reglament juntament amb d'altres procedents de diferents instruccions del CSN, per tal d'obtenir un text unificat i amb rang de Reial decret. D'aquesta manera, aquest Reglament s'integra en un marc regulador que ja hi ha i és aplicable a instal·lacions que, en alguns casos, estan en fase d'explotació des de fa molt temps, sense pretendre generar impactes addicionals, llevat dels estrictament necessaris per complir la Directiva 2014/87/Euratom, i actua així en conseqüència amb els principis de proporcionalitat i eficiència necessaris.

En aquest sentit, la seguretat jurídica es veu reforçada amb l'adopció d'aquest Reglament, atès que, d'una banda, és coherent amb la normativa que ja hi ha en la matèria, i, de l'altra, afavoreix la certesa i claredat de l'ordenament, aès que incorpora la Directiva 2014/87/Euratom al dret espanyol, pel que fa als requisits bàsics de seguretat nuclear.

A continuació s'identifiquen els articles de desplegament bàsic de dret intern de seguretat nuclear d'aquest Reglament que, per tant, no procedeixen ni de la Directiva 2009/71/Euratom ni de la Directiva 2014/87/Euratom, anteriorment esmentades: 9 (límits i optimització de dosis), 10 (protecció física), 12.2 i 3 (estudi de seguretat), 15 (seguiment de les condicions de l'emplaçament), 17 (funcions principals de seguretat), 20 (successos interns), 21 (requisits de disseny d'estructures, sistemes i components importants per a la seguretat), 22 (classificació de seguretat), 23 (qualificació ambiental i sísmica d'estructures, sistemes i components), 24 (construcció i muntatge), 25 (entrada en servei), 26 (manteniment, inspecció i proves), 27 (control administratiu intern), 30 (control de l'emissió de material radioactiu), 31 (modificacions de la instal·lació), 33 (gestió d'envelliment), 34 (combustible nuclear gastat i residus radioactius), 35 (requisits previs al cessament d'explotació) i 36 (previsions per al desmantellament durant el disseny, la construcció i l'explotació).

Cal indicar que aquest Reglament estableix obligacions als titulars o, si no n'hi ha, als sol·licitants d'autoritzacions de les instal·lacions nuclears que recull el seu àmbit d'aplicació, sense que s'hagin inclòs les obligacions que la Directiva estableix a l'Estat referides al marc normatiu o a l'autoritat reguladora competent que ja es consideren transposades en el marc normatiu espanyol actual.

El punt de partida per a l'elaboració d'aquest Reglament ha estat, a més de la Directiva 2014/87/Euratom, la Instrucció IS-26, de 16 de juny de 2010, del Consell de Seguretat Nuclear, sobre requisits bàsics de seguretat nuclear aplicables a les instal·lacions nuclears («Butlletí Oficial de l'Estat» de 8 de juliol de 2010), que és actualment una de les normes reglamentàries que transposa la Directiva 2009/71/Euratom.

En l'elaboració d'aquest Reial decret s'han consultat, atenent el principi de transparència, els agents econòmics sectorials i socials interessats i les comunitats autònomes, i s'ha sotmès, en la seva fase de projecte, al tràmit de participació pública d'acord amb el que disposa la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient, i ha rebut l'informe, així mateix, del Consell Assessor de Medi Ambient.

Aquest Reial decret s'ha elaborat en virtut de l'article 94 de la Llei 25/1964, de 29 d'abril, sobre energia nuclear, que autoritza el Govern «perquè estableixi els reglaments necessaris per a la seva aplicació i desplegament», i ha rebut l'informe favorable del Consell de Seguretat Nuclear.

D'altra banda, de conformitat amb el que estableix l'article 33 del Tractat constitutiu de la Comunitat Europea de l'Energia Atòmica (Euratom), aquest Reial decret, durant la seva tramitació com a projecte, s'ha comunicat a la Comissió Europea.

Aquest Reglament està inclòs dins del Pla anual normatiu per a 2018, que es va aprovar en Consell de Ministres de 7 de desembre de 2017.

En virtut d'això, a proposta de la ministra per a la Transició Ecològica, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres a la reunió del dia 23 de novembre de 2018,

DISPOSO:

Article únic. *Aprovació del Reglament sobre seguretat nuclear en instal·lacions nuclears.*

S'aprova el Reglament sobre seguretat nuclear en instal·lacions nuclears, el text del qual s'inclou a continuació.

Disposició transitòria única. *Adaptació dels titulars.*

Els titulars s'han d'adaptar al que estableixen els articles 12.2, 21.1, 22.1, 27.1 i 36.2 d'aquest Reglament en el termini de tres anys a comptar des de l'entrada en vigor.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les normes del mateix rang o inferior en el que contradiguin o s'hi oposin al que disposa aquest Reial decret.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret té caràcter de norma bàsica i es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.25a i 29a de la Constitució, que atribueix a l'Estat, respectivament, la competència sobre bases del règim miner i energètic i la competència sobre seguretat pública.

Disposició final segona. *Habilitació per al desplegament reglamentari.*

S'habilita la ministra per a la Transició Ecològica, el ministre de l'Interior i el Consell de Seguretat Nuclear per al, dins de l'àmbit de les seves competències respectives, desplegament i l'aplicació de les disposicions d'aquest Reial decret.

Disposició final tercera. *Incorporació de dret de la Unió Europea.*

Mitjançant aquest Reial decret s'incorpora al dret espanyol la Directiva 2014/87/Euratom del Consell, de 8 de juliol de 2014, per la qual es modifica la Directiva 2009/71/Euratom, de 25 de juliol de 2009, per la qual s'estableix un marc comunitari per a la seguretat nuclear de les instal·lacions nuclears, pel que fa a l'establiment dels requisits bàsics de seguretat nuclear aplicables a les instal·lacions nuclears.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 23 de novembre de 2018.

FELIPE R.

La ministra de Política Territorial i Funció Pública,
MERITXELL BATET LAMAÑA

REGLAMENT SOBRE SEGURETAT NUCLEAR EN INSTAL·LACIONS NUCLEARS

TÍTOL PRELIMINAR

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

Aquest Reglament té per objecte l'establiment dels requisits bàsics de seguretat nuclear aplicables a les instal·lacions nuclears durant tot el seu cicle de vida, amb la finalitat de:

- a) garantir un alt nivell de seguretat nuclear per protegir els treballadors i el públic en general contra els riscos que resulten de les radiacions ionitzants procedents d'instal·lacions nuclears;
- b) mantenir la seguretat nuclear i promoure la seva millora.

Article 2. *Àmbit d'aplicació.*

Les disposicions d'aquest Reglament són aplicables a les instal·lacions següents:

- a) Qualsevol central o reactor nuclear, instal·lació d'enriquiment de combustible nuclear, instal·lació de fabricació d'elements combustibles nuclears, instal·lació de reprocessament de combustible nuclear gastat, instal·lació d'emmagatzematge temporal de combustible nuclear gastat o residus radioactius d'alta activitat.
- b) Les instal·lacions d'emmagatzematge temporal de residus radioactius que estiguin en el mateix emplaçament i estiguin directament relacionades amb les instal·lacions enumerades a la lletra a).

Article 3. *Definicions.*

Als efectes d'aquest Reglament, són aplicables les definicions següents:

Accident: qualsevol succés no intencionat les conseqüències reals o potencials del qual són significatives des del punt de vista de la protecció davant la radiació o la seguretat nuclear.

Accident base de disseny: condicions d'accident en previsió de les quals es dissenya una instal·lació nuclear d'acord amb criteris de disseny establerts i en relació amb les quals el dany al combustible, si s'escau, i l'alliberament de materials radioactius, es mantenen dins dels límits autoritzats.

Accident sever: condició greu en què es produeix una degradació significativa del combustible amb pèrdua de la funció de confinament com a conseqüència de la fallada del control sobre la criticitat o refrigeració d'aquest.

Base de disseny de la instal·lació: conjunt de condicions i successos que es tenen en compte expressament en el disseny d'una instal·lació nuclear, incloses les actualitzacions, d'acord amb criteris establerts, de manera que la instal·lació els pugui suportar sense excedir els límits autoritzats en el funcionament previst de les estructures, sistemes i components de seguretat.

Base de disseny d'estructures, sistemes i components: conjunt d'informació que identifica les funcions específiques que duu a terme una estructura, sistema o component de la instal·lació, així com els valors (o rang de valors) dels paràmetres relacionats amb aquesta funció, que s'han escollit com a condicions de contorn per al disseny. Aquests valors poden ser: condicions derivades de pràctiques acceptades comunament per aconseguir els objectius funcionals, o requisits derivats d'anàlisi (basats en càlculs o experiments) dels efectes de l'accident postulat per al qual l'estructura, el sistema o el component ha de complir la seva funció.

Bases de llicència: conjunt de requisits de compliment obligat, compromisos del titular inclosos, aplicables a la instal·lació.

Cicle de vida de la instal·lació nuclear: comprèn les etapes de planificació, emplaçament, disseny, construcció, explotació i desmantellament.

Condicions greus o condicions més enllà de la base de disseny: Condicions més greus que les relacionades amb els accidents base de disseny; aquestes condicions poden ser causades per múltiples fallades, com ara la pèrdua completa de tots els trens d'un sistema de seguretat, o per un succés extremadament improbable.

Estructures, sistemes i components importants per a la seguretat: són estructures, sistemes i components (ESC) importants per a la seguretat les següents:

1. ESC de seguretat, o relacionades amb la seguretat: les que han de seguir complint la seva funció davant qualsevol succés iniciador postulat, per garantir les funcions principals de seguretat de la instal·lació que especifica l'article 17 d'aquest Reglament de seguretat nuclear.

2. ESC rellevants per a la seguretat:

a) Aquelles a les quals es dona crèdit en les anàlisis de successos interns o externs o de condicions greus per garantir les funcions principals de seguretat o l'objectiu de seguretat que estableix l'article 6 d'aquest Reglament.

b) Aquelles que per disseny tenen per objecte evitar la superació dels límits de dosis establerts als treballadors o membres del públic durant l'operació normal de la planta.

c) Aquelles que s'ha demostrat que tenen un impacte significatiu en el risc de la instal·lació.

d) Aquelles la fallada de les quals podria impedir el funcionament dels sistemes importants per a la seguretat definits a 1, en les situacions en què els ESC esmentats es puguin requerir.

Incident: Qualsevol succés no intencionat les conseqüències del qual reals o potencials no són menyspreables des del punt de vista de la protecció davant la radiació o la seguretat nuclear.

Instal·lació nuclear: Les instal·lacions a les quals és aplicable aquest Reglament, tal com recull l'article 2.

Seguretat nuclear: consecució de condicions d'explotació adequades, la prevenció d'accidents i l'atenuació de les seves conseqüències, el resultat de les quals sigui la protecció dels treballadors, el públic i el medi ambient dels riscos produïts per les radiacions ionitzants procedents de les instal·lacions nuclears.

Sistema de gestió: conjunt d'elements interrelacionats o interactius per establir polítiques i objectius i per permetre que aquests objectius s'assoleixin de manera eficient i eficaç.

Situació operacional: terme que engloba qualsevol situació operativa de la instal·lació, des de les diferents condicions d'operació normal fins a situacions d'accident.

Succés base de disseny: per a cada succés iniciador postulat, conjunt d'hipòtesis, condicions inicials i de contorn que permeten assegurar el caràcter envoltant de totes les evolucions previstes per al succés iniciador esmentat.

Succés extern: succés d'origen aliè a la instal·lació que no sigui un succés iniciador postulat, sigui d'origen natural o humà no intencionat, amb un impacte potencial en la seguretat nuclear de la instal·lació.

Succés iniciador postulat: succés definit per disseny, capaç de donar lloc a successos operacionals previstos o accidents base de disseny.

Succés intern: focs, explosions, efectes dinàmics de trencaments de canonades, generació de projectils, inundacions o qualsevol altre que no sigui un succés iniciador postulat i que tingui origen en la mateixa instal·lació, no intencionat, amb un impacte potencial en la seguretat nuclear de la instal·lació.

Succés operacional previst: desviació de l'operació normal que s'espera que pugui ocórrer una o més vegades durant la vida de la instal·lació nuclear que per disseny no ha d'evolucionar a accident.

Titular d'una autorització o titular: persona física o jurídica que és responsable en la seva totalitat d'una instal·lació inclosa en l'àmbit d'aplicació d'aquest Reglament, tal com especifica l'autorització corresponent.

Aquestes definicions s'han d'aplicar en defecte de les que, en l'àmbit específic de la seva regulació i dins del marc del dret de la Unió Europea, el Consell de Seguretat Nuclear estableixi expressament en les instruccions que emeti.

Article 4. *Autoritat competent.*

Correspon al Ministeri per a la Transició Ecològica, al Ministeri de l'Interior i al Consell de Seguretat Nuclear, en l'àmbit de les seves funcions, assegurar el compliment del que disposa aquest Reglament.

Article 5. *Responsabilitat del titular.*

La responsabilitat primordial i indelegable en matèria de seguretat nuclear recau sobre el titular de l'autorització.

Aquesta responsabilitat inclou el control de les activitats dels contractistes i subcontractistes que puguin afectar la seguretat nuclear de les instal·lacions nuclears.

És responsabilitat indelegable del titular de l'autorització o, si no n'hi ha, de qui la sol·liciti, el compliment dels termes d'aquest Reglament, a l'empara del que estableix el Reglament sobre instal·lacions nuclears i radioactives, aprovat pel Reial decret 1836/1999, de 3 de desembre.

TÍTOL I

Requisits generals

Article 6. *Objectiu de seguretat per a les instal·lacions nuclears.*

L'emplaçament, el disseny, la construcció, la posada en servei, l'explotació i el desmantellament de les instal·lacions nuclears han de tenir com a objectiu:

a) La prevenció d'accidents i, en cas que es produeixin, l'atenuació de les seves conseqüències.

b) Evitar, bé per impossibilitat física o pel fet de ser extremadament improbable amb un alt nivell de confiança:

1r Emissions radioactives prematures que requereixin mesures d'emergència fora de l'emplaçament sense disposar de temps suficient per a la seva aplicació;

2n Grans emissions radioactives que requereixin mesures de protecció a la població que no es puguin limitar en el temps o en l'espai.

Article 7. *Organització i sistema de gestió.*

El titular ha de:

1. Disposar, durant tot el cicle de vida de la instal·lació, dels recursos tècnics necessaris, econòmics i humans amb qualificació i competències adequades, així com una estructura organitzativa apropiada per mantenir la seguretat nuclear i assegurar la capacitat de resposta adequada en situacions d'emergència.

2. Disposar d'una política de seguretat nuclear que en promogui la millora contínua per mitjà de:

- a) La identificació de qualsevol informació nova i anàlisi de la que sigui rellevant en un termini adequat a la seva significació per a la seguretat nuclear.
- b) La revisió sistemàtica de la seguretat nuclear tenint en compte l'experiència operativa pròpia i aliena, els avenços en seguretat nuclear i en ciència i tecnologia.
- c) La implantació en els terminis adequats de les millores identificades en seguretat nuclear que siguin factibles raonablement.

3. Establir, implantar, avaluar i millorar de manera contínua un sistema integrat de gestió, que compregui la seguretat nuclear, la prevenció de riscos laborals, la protecció mediambiental, la protecció física, la qualitat i els aspectes econòmics, per garantir que la seguretat nuclear es té en compte degudament en totes les activitats de l'organització. Aquest sistema de gestió ha d'atorgar la deguda prioritat a la seguretat nuclear per sobre de qualsevol altra consideració, n'ha de garantir el manteniment i promoure la millora contínua.

4. Incorporar en el sistema integrat de gestió les mesures necessàries per promoure i millorar una cultura organitzativa de seguretat nuclear que, entre altres coses, potenciï, a tots els nivells organitzatius, la capacitat de qüestionar els principis i les pràctiques de seguretat i informar sobre qüestions de seguretat.

5. Tenir en compte la influència dels factors humans i organitzatius en la seguretat nuclear, durant tot el cicle de vida de la instal·lació.

6. Garantir, durant tot el cicle de vida de la instal·lació, que els requisits de qualitat es defineixen i s'apliquen de manera adequada per aconseguir l'objectiu de seguretat que estableix l'article 6 d'aquest Reglament i que els requisits esmentats estan integrats en el seu sistema de gestió.

7. Assegurar que els contractistes i subcontractistes sota la seva responsabilitat i l'activitat dels quals pugui afectar l'objectiu de seguretat que estableix l'article 6 d'aquest Reglament disposin dels recursos humans, tècnics i econòmics adequats per a l'acompliment eficient i segur de les tasques assignades.

Article 8. *Formació.*

El titular ha de:

1. Establir una política global de formació del personal concorde amb la seva importància i que reconegui la rellevància de la seguretat nuclear.
2. Garantir la qualificació adequada del personal que exerceix funcions amb impacte a la seguretat nuclear de la instal·lació.
3. Implantar i actualitzar els programes de formació, inicials i continus del personal de la instal·lació, tenint en compte un disseny sistemàtic de la formació.

Article 9. *Límits i optimització de dosis.*

L'emplaçament, el disseny, la construcció, la posada en servei, l'explotació i el desmantellament d'una instal·lació nuclear han d'assegurar que:

1. Les dosis que reben els treballadors exposats i el públic, davant qualsevol situació operacional, estan justificades, són tan baixes com sigui possible raonablement i estan per sota dels valors que estableixen les normes específiques i requisits aplicables.
2. Les conseqüències radiològiques raonablement previsibles en les generacions futures no són més grans que les permeses per a la generació present.

Article 10. *Protecció física.*

Durant tot el cicle de vida d'una instal·lació nuclear, el titular ha d'adoptar les mesures necessàries per mantenir un nivell adequat de protecció física de la instal·lació.

En relació amb les obligacions relacionades en aquest àmbit, cal atènyer-se al que disposen el Reial decret 1308/2011, de 26 de setembre, sobre protecció física de les instal·lacions i els materials nuclears, i de les fonts radioactives, la Llei 8/2011, de 20 d'abril, per la qual s'estableixen mesures per a la protecció de les infraestructures crítiques, i el Reial decret 704/2011, de 20 de maig, pel qual s'aprova el Reglament de protecció de les infraestructures crítiques.

TÍTOL II

Requisits de seguretat

CAPÍTOL I

Avaluació de la seguretat

Article 11. *Defensa en profunditat.*

Per a la consecució de l'objectiu de seguretat que estableix l'article 6 d'aquest Reglament, el titular ha d'aplicar el principi de defensa en profunditat amb la incorporació de múltiples nivells de protecció, de manera que les conseqüències radiològiques per als treballadors i els alliberaments de material radioactiu a l'exterior de la instal·lació siguin tals que les dosis associades romanguin per sota dels límits establerts en cas d'operació normal, successos operacionals previstos i accident base de disseny. En qualsevol cas, inclosos els successos interns, externs i les condicions greus, les dosis rebudes pels treballadors i els alliberaments a l'exterior s'han de minimitzar tant com sigui possible. Per fer-ho, el disseny i l'operació de la instal·lació han de garantir el manteniment dels nivells de defensa següents:

- a) Minimitzar la possibilitat de desviacions del funcionament normal, fallades en sistemes i errors humans.
- b) Detectar, controlar i interrompre les desviacions respecte de les condicions de funcionament normal.
- c) Disposar dels sistemes de seguretat i procediments necessaris per portar la instal·lació a una condició segura després d'una situació d'accident base de disseny.
- d) Reduir tant com sigui possible la probabilitat d'ocurrència de condicions greus i l'alliberament incontrolat de materials radioactius i les dosis rebudes pels treballadors, així com disposar de procediments d'operació o guies per a la gestió d'aquestes situacions accidentals.
- e) Mitigar les conseqüències radiològiques dels possibles alliberaments de materials radioactius i les conseqüències radiològiques per als treballadors que es puguin produir com a conseqüència d'un accident.

Article 12. *Avaluació de seguretat.*

1. El titular ha de dur a terme una avaluació de la instal·lació (emplaçament, disseny i operació) per determinar que s'ha assolit un nivell de seguretat nuclear adequat i que la instal·lació compleix l'objectiu de seguretat que estableix l'article 6 d'aquest Reglament.

- a) L'abast i el grau de detall de l'avaluació ha de ser proporcional a la naturalesa i magnitud potencial del risc corresponent a la instal·lació i a l'emplaçament.
- b) El titular ha d'analitzar la instal·lació de manera que es verifiqui l'efectivitat de les estructures, els sistemes i els components importants per a la seguretat, la viabilitat i l'efectivitat de les accions humanes que es requereixen i la capacitat de les barreres per prevenir els accidents i mitigar-ne les conseqüències.

2. Aquesta avaluació de seguretat ha de quedar documentada en un estudi de seguretat, en què s'identifiqui explícitament, o mitjançant documents referenciats en aquest, els codis, les normes i les bases de disseny aplicables a cada estructura, sistema

i component que, segons l'anàlisi realitzada, sigui important per a la seguretat, els quals han de quedar clarament identificats i definits.

L'estudi de seguretat s'ha de mantenir actualitzat, de manera que reflecteixi les anàlisis i les modificacions dutes a terme en la instal·lació, en les condicions de l'emplaçament i en els codis, les normes i les bases de disseny aplicables.

3. El titular ha d'utilitzar com a complement per a l'avaluació de seguretat, una aproximació sistemàtica d'anàlisi dels riscos de la instal·lació, per verificar que tots els escenaris possibles que derivin en riscos, inclosos tots els successos iniciadors possibles o les desviacions del procés, successos interns i externs, fallades múltiples, fallades de causa comuna i errors humans, han estat considerats de manera adequada en el disseny i l'operació de la instal·lació, d'acord amb la freqüència esperada i gravetat estimada, i per verificar, així mateix, que hi ha les mesures preventives o mitigadoras adequades per fer front a les situacions esmentades.

Aquestes anàlisis de risc s'han d'actualitzar convenientment de manera que reflecteixin la situació real de la instal·lació i el seu emplaçament.

Article 13. *Revisió periòdica de la seguretat.*

1. El titular, sota la supervisió del Consell de Seguretat Nuclear, ha de reavaluar sistemàticament i periòdicament, almenys una vegada cada deu anys, la seguretat nuclear de la instal·lació. L'objectiu d'aquesta revisió periòdica de la seguretat és verificar la seguretat nuclear de la instal·lació i obtenir una valoració global del comportament d'aquesta durant el període considerat, mitjançant l'anàlisi sistemàtica de tots els aspectes de seguretat nuclear i protecció radiològica.

La revisió periòdica de la seguretat ha de:

- a) Confirmar que la instal·lació segueix complint les seves bases de disseny, o establir les mesures correctores necessàries si, en algun cas, no es compleixen.
- b) Verificar la disponibilitat i vigència de les mesures per a la prevenció d'accidents i la mitigació de les seves conseqüències, i l'aplicació del principi de defensa en profunditat.
- c) Garantir que la seguretat nuclear roman en un nivell elevat durant el període següent.

2. Com a resultat de la revisió periòdica de la seguretat, el titular ha d'introduir en la instal·lació les millores en seguretat nuclear que siguin raonablement factibles en terminis adequats a la seva importància per a la seguretat, tenint com referència l'objectiu de seguretat que estableix l'article 6 d'aquest Reglament per a la instal·lació.

Per a això ha de prendre en consideració les millors pràctiques i l'evolució de les normes internacionals de seguretat nuclear i protecció radiològica. A més, ha de tenir en compte els aspectes relacionats amb l'envelliment, l'experiència operativa, els resultats de les recerques més recents i els avenços de la ciència i la tecnologia compatibles amb el disseny existent.

CAPÍTOL II

Emplaçament

Article 14. *Avaluació inicial de l'emplaçament.*

El sol·licitant de l'autorització prèvia o d'emplaçament ha de:

1. Avaluar l'emplaçament potencial d'una instal·lació nuclear per determinar els efectes que aquesta pugui tenir, des del punt de vista de la seguretat nuclear, en la població i medi ambient circumdants, així com també els possibles condicionants que l'emplaçament pugui imposar sobre el disseny de la instal·lació, inclosos els aspectes relatius a les vies de transport i a la gestió d'emergències.

2. Tenir en compte en l'avaluació dels impactes potencials de la instal·lació en l'emplaçament, i sense perjudici del que estableix la Llei 21/2013, de 9 de desembre, d'avaluació ambiental, de compliment obligat per a les instal·lacions nuclears a l'emparedament d'aquest Reglament:

a) Les diferents interaccions entre la instal·lació i la població i el medi ambient, inclosos factors com ara densitat i distribució de la població, meteorologia, hidrologia superficial i subterrània, geologia, sismologia, usos de la terra i de l'aigua, i altres factors ecològics i mediambientals, així com els imputables a les activitats humanes previstes.

b) La disponibilitat de serveis que estan ubicats fora de l'emplaçament, que puguin ajudar a mantenir la seguretat nuclear de la instal·lació i la protecció de la població, com són entre d'altres els serveis de subministrament d'electricitat, contraincendis, accessos, comunicacions i d'emergència.

3. En l'avaluació dels impactes potencials de l'emplaçament en la instal·lació, considerar, des del punt de vista de la seguretat nuclear, els riscos associats a successos externs que puguin afectar la seguretat nuclear de la instal·lació i que s'han de considerar en el disseny d'aquesta.

Article 15. *Seguiment de les condicions de l'emplaçament.*

El titular ha d'establir programes de vigilància i seguiment, durant tot el cicle de vida de la instal·lació, de:

1. Les característiques de l'emplaçament i els successos externs que puguin afectar la seguretat nuclear d'aquesta, i amb l'avaluació de l'impacte potencial dels canvis observats sobre la instal·lació. Les actuacions humanes a tenir en compte com a potencials inductores de successos externs són totes aquelles considerades en el disseny inicial de la instal·lació així com les autoritzades tenint en consideració el que estableix l'article 3 bis del Reglament sobre instal·lacions nuclears i radioactives, aprovat pel Reial decret 1836/1999, de 3 de desembre.

2. Les condicions de l'entorn que es puguin veure afectades pel possible impacte de la instal·lació nuclear, avaluant els efectes potencials dels canvis observats. Així mateix, el titular ha d'avaluar l'impacte potencial sobre l'emplaçament de les modificacions en la instal·lació, per garantir que es manté l'objectiu de seguretat que estableix l'article 6 d'aquest Reglament.

CAPÍTOL III

Disseny

Article 16. *Aplicació del principi de defensa en profunditat.*

1. El disseny de la instal·lació ha de preveure, per a qualsevol situació operacional i durant el seu cicle de vida, la presència de mecanismes de seguretat nuclear intrínsecs, múltiples barreres físiques i procediments, amb l'objectiu de prevenir l'emissió incontrolada de material radioactiu o mitigar-ne les conseqüències, així com la combinació d'elements de seguretat que contribueixin a l'efectivitat de les barreres físiques esmentades.

2. El disseny ha de prevenir fins a on sigui factible:

- a) Amenaces a la integritat de les barreres;
- b) la fallada d'una barrera en cas que es produeixi un succés que la pugui amenaçar;
- c) la fallada d'una barrera com a conseqüència de la fallada d'una altra.

Article 17. *Funcions principals de seguretat.*

1 El disseny de la instal·lació nuclear, tant en operació normal com davant l'esdeveniment de qualsevol succés iniciador postulat o de successos externs o interns

previstos en el disseny o condicions greus analitzades que no condueixin a cap accident sever, ha d'assegurar el compliment de les funcions principals de seguretat:

- a) Control de la reactivitat, que en el cas de la fabricació de combustible i de l'emmagatzematge de combustible nuclear fresc o gastat, ha d'assegurar la subcriticitat.
- b) Refrigeració del reactor, del combustible gastat i dels residus d'alta activitat.
- c) Confinament i blindatge del material radioactiu, que assegurí el compliment dels límits de dosi establerts.

2. Addicionalment, en instal·lacions on s'emmagatzemi combustible gastat o residus radioactius, se n'ha d'assegurar la recuperabilitat davant de qualsevol succés iniciador postulat o successos externs o interns previstos en el disseny.

Article 18. *Anàlisi d'accidents.*

1. Successos base de disseny: el titular ha d'identificar els successos iniciadors postulats que han de ser adequadament considerats en el disseny per complir les funcions principals de seguretat.

De la seva anàlisi se'n deriven els successos base de disseny de les estructures, els sistemes i els components de seguretat.

2. Condicions greus: el titular ha d'analitzar les condicions greus que han de ser considerades adequadament en el disseny per complir les funcions principals de seguretat o l'objectiu de seguretat que estableix l'article 6 d'aquest Reglament.

Article 19. *Successos externs.*

El titular ha de:

1. Verificar que la instal·lació està dissenyada per fer front als successos externs postulats en l'emplaçament, de manera que es garanteixi el compliment de les funcions principals de seguretat.

2. Analitzar el disseny de la instal·lació per garantir el compliment de l'objectiu de seguretat que estableix l'article 6 d'aquest Reglament davant successos externs extrems d'origen natural o humà no intencionat.

Article 20. *Successos interns.*

El titular ha de:

1. Verificar que la instal·lació està dissenyada per fer front als successos interns postulats de manera que es garanteixi el compliment de les funcions principals de seguretat, i adoptar el principi de defensa en profunditat en la protecció davant dels successos interns esmentats, amb la implantació de mesures per evitar-los abans del seu inici; per detectar-los i controlar-los o extingir-los com més aviat millor, en cas que es produeixin, i per evitar la propagació a altres àrees que puguin afectar la seguretat nuclear.

2. Analitzar el disseny de la instal·lació per garantir el compliment de l'objectiu de seguretat que estableix l'article 6 d'aquest Reglament davant successos interns que superin la base de disseny de la instal·lació.

Article 21. *Requisits de disseny d'estructures, sistemes i components importants per a la seguretat.*

1. El titular ha d'identificar les funcions que les estructures, sistemes i components han de portar a terme per assegurar el compliment de les funcions principals de seguretat o l'objectiu de seguretat que estableix l'article 6 d'aquest Reglament per a la instal·lació.

2. El disseny de les estructures, sistemes i components importants per a la seguretat ha de garantir el compliment de les seves funcions amb un alt nivell de fiabilitat. Per a això s'han de seleccionar les alternatives següents, tenint en compte l'ordre de prioritats següent:

- a) Processos intrínsecament segurs.
- b) Elements de disseny passiu.
- c) Elements de disseny actiu.
- d) Controls administratius.

3. En el disseny d'estructures, sistemes i components importants per a la seguretat:

- a) S'han d'aplicar criteris i normes de disseny que concordin amb la fiabilitat necessària i d'acord amb la seva importància per a la seguretat.
- b) S'han de tenir en compte les necessitats de manteniment, proves i gestió d'envelliment.
- c) S'han d'usar tecnologies provades o validades.

Article 22. *Classificació de seguretat.*

1. Les estructures, els sistemes i els components d'una instal·lació nuclear han de ser identificats i classificats d'acord amb la seva importància per a la seguretat. El mètode per fer aquesta classificació s'ha de basar en l'anàlisi dels successos iniciadors postulats, els successos interns i externs i les condicions greus, complementades quan sigui apropiat, per les anàlisis de riscos i el judici d'enginyeria.

2. Les estructures, els sistemes i els components importants per a la seguretat han de ser dissenyats, fabricats, provats, instal·lats, operats i mantinguts d'acord amb la seva classificació de seguretat.

Article 23. *Qualificació ambiental i sísmica d'estructures, sistemes i components.*

Les estructures, sistemes i components importants per a la seguretat de la instal·lació s'han de dissenyar de manera que s'asseguri que compleixen les seves funcions, durant tot el cicle de vida de la instal·lació, en les situacions operacionals en les quals han de portar a terme la seva funció, tenint en compte les condicions ambientals i sísmiques considerades en l'avaluació de seguretat.

CAPÍTOL IV

Construcció, muntatge i entrada en servei

Article 24. *Construcció i muntatge.*

El titular ha de garantir que els processos de construcció, fabricació i muntatge de les estructures, els sistemes i els components de la instal·lació es porten a terme d'acord amb la seva classificació de seguretat i sísmica, i qualificació ambiental.

Els processos de construcció, fabricació i muntatge esmentats han de:

- a) Assegurar el compliment de les bases de disseny de la instal·lació amb els marges de seguretat establerts.
- b) Assegurar una fiabilitat concorde amb la seva importància per a la seguretat.

Article 25. *Entrada en servei.*

El titular, de manera prèvia a l'entrada en servei de les estructures, els sistemes i els components, ha de confirmar que aquestes s'han instal·lat i provat de manera que es verifiqui el compliment amb les bases de disseny de la instal·lació.

CAPÍTOL V

Explotació

Article 26. *Manteniment, inspecció i proves.*

El titular ha d'elaborar, documentar i implantar programes de manteniment, proves, vigilància i inspecció, de les estructures, els sistemes i els components importants per a la seguretat, per assegurar que la seva disponibilitat, fiabilitat i operabilitat es mantenen d'acord amb les seves bases de disseny.

Article 27. *Control administratiu intern.*

El titular ha de:

1. Establir controls administratius sobre les estructures, els sistemes i els components concordes amb la seva importància per a la seguretat.
2. Establir controls administratius que garanteixin que les activitats que afecten les estructures, els sistemes i els components importants per a la seguretat són adequadament analitzades i controlades en qualsevol condició d'operació d'acord amb l'avaluació de seguretat de la instal·lació.

Article 28. *Procediments i guies.*

El titular ha de:

1. Disposar, per a qualsevol situació operacional en què pot estar la instal·lació, d'un conjunt coherent de procediments i guies per a condicions normals, anormals i d'emergència, que especifiquin les accions a adoptar per mantenir la instal·lació en condicions segures, restablir les funcions principals de seguretat o mitigar-ne la pèrdua, i mantenir l'objectiu de seguretat que estableix l'article 6 d'aquest Reglament.
2. Verificar i validar els procediments d'operació i guies abans de la seva entrada en vigor.
3. Mantenir actualitzats els procediments i les guies per reflectir la situació de la instal·lació i de l'organització, així com de l'experiència i els coneixements adquirits.
4. Garantir que el personal implicat està entrenat adequadament en el maneig i l'aplicació de procediments i guies.
5. Assegurar que, en emplaçaments amb més d'una unitat, els procediments i les guies per a condicions normals, anormals i d'emergència tenen en consideració l'operació segura i la gestió d'accidents a cadascuna de les unitats de l'emplaçament simultàniament.

Article 29. *Emergències.*

El titular ha de:

1. Disposar d'un pla d'emergència interior d'acord amb el que estableix el Reglament sobre instal·lacions nuclears i radioactives, aprovat pel Reial decret 1836/1999, de 3 de desembre.
2. Assegurar la disponibilitat de recursos adequats en l'emplaçament per a la gestió de les condicions d'emergència, així com els mecanismes per rebre ajuda externa.
3. Establir les vies i els procediments necessaris per col·laborar amb les autoritats competents en la implantació dels plans d'emergència exterior, en la informació a la població i en la resposta prevista en aquests per protegir la població en cas d'accident, en els termes que preveuen la Llei 17/2015, de 9 de juliol, del sistema nacional de protecció civil; el Reial decret 1546/2004, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Pla bàsic d'emergència nuclear (PLABEN), o el Reial decret 1564/2010, de 19 de novembre, pel qual s'aprova la Directriu bàsica de planificació de protecció civil davant el risc radiològic, o una altra normativa d'aplicació.

Article 30. Control de l'emissió de material radioactiu.

El control de les emissions de material radioactiu s'ha de fer de conformitat amb el que estableix el Reglament sobre protecció sanitària contra radiacions ionitzants, aprovat pel Reial decret 783/2001 de 6 de juliol.

Article 31. Modificacions de la instal·lació.

El titular ha de garantir que cap modificació de la instal·lació, de manera individual o en conjunt amb altres, ja sigui permanentment o temporalment, degrada la capacitat d'operar la instal·lació de manera segura, i ha de garantir el compliment de les funcions principals de seguretat i l'objectiu de seguretat de la instal·lació.

Article 32. Experiència operativa.

El titular ha de:

1. Establir i portar a terme un programa sistemàtic de recopilació, cribatge, anàlisi, documentació i comunicació interna de l'experiència operativa pròpia i aliena amb la finalitat d'identificar, seleccionar i implantar, de manera diligent, les lliçons apreses importants per a la seguretat, així com portar a terme la notificació a l'autoritat competent dels successos amb impacte potencial en la seguretat de la instal·lació.

2. Establir acords amb les organitzacions encarregades del disseny, la fabricació, la construcció, el manteniment, el subministrament d'estructures, sistemes, components i de serveis importants per a la seguretat, amb l'objectiu que aquestes mantinguin actualitzada l'experiència operativa i comuniquin ràpidament la detecció de fallades i desviacions que puguin afectar les condicions de seguretat, i li serveixin de suport per a la seva anàlisi i resolució.

Article 33. Gestió d'envelliment.

El titular ha de portar a terme un programa de gestió d'envelliment de les estructures, els sistemes i els components importants per a la seguretat segons la normativa específica aplicable, amb la finalitat d'assegurar el manteniment de les seves funcions en les condicions que preveuen les seves bases de disseny durant la fase d'explotació de la instal·lació.

Article 34. Combustible nuclear gastat i residus radioactius.

El titular és responsable de la gestió dels residus generats i emmagatzemats en la instal·lació d'acord amb el que estableix el Reial decret 102/2014, de 21 de febrer, per a la gestió responsable i segura del combustible nuclear gastat i els residus radioactius.

Article 35. Requisits previs al cessament d'explotació.

El titular, prèviament al cessament d'explotació, ha de fer una avaluació de seguretat i de riscos de la instal·lació consistent amb la situació de cessament, incloent-hi les anàlisis d'accidents corresponents. D'aquestes anàlisis d'accidents s'han de deduir els límits i les condicions d'operació de les estructures, els sistemes i els components importants per a la seguretat, i les accions i els requisits de vigilància aplicables en la situació futura de cessament.

CAPÍTOL VI

Desmantellament

Article 36. *Previsions durant el disseny, la construcció i l'explotació.*

1. El titular, durant les fases de disseny, construcció i explotació ha de preveure les necessitats i tenir en compte les activitats requerides per al desmantellament segur de la instal·lació.

2. El titular ha d'establir i mantenir un pla de desmantellament de la instal·lació d'acord amb les previsions que requereix el Reglament sobre instal·lacions nuclears i radioactives, aprovat pel Reial decret 1836/1999, de 3 de desembre.

Disposició addicional primera. *Aplicació de l'objectiu de seguretat a instal·lacions nuclears que hagin obtingut l'autorització de construcció abans del 14 d'agost de 2014.*

L'apartat b) de l'article 6 s'ha d'interpretar com a referència per a la implantació oportuna de millores de seguretat nuclear raonablement factibles en les instal·lacions nuclears que hagin obtingut l'autorització de construcció abans del 14 d'agost de 2014.

Disposició addicional segona. *Guies del Consell de Seguretat Nuclear.*

Les guies de seguretat (GS) del Consell de Seguretat Nuclear no tenen caràcter obligatori, però constitueixen mètodes acceptats per aquest organisme per verificar el compliment dels requisits reguladors en matèria de seguretat nuclear i protecció radiològica i, per tant, l'adherència a aquestes exigeix el titular de la demostració de l'adequació dels mètodes esmentats.

Disposició addicional tercera. *Revisions per homòlegs.*

1. El Ministeri per a la Transició Ecològica i el Consell de Seguretat Nuclear han de portar a terme, almenys una vegada cada deu anys, autoavaluacions periòdiques del marc legislatiu, reglamentari i organitzatiu nacional, i de les autoritats reguladores competents, i han de convidar a una revisió internacional per homòlegs de les parts rellevants d'aquests, amb la finalitat de millorar la seguretat nuclear constantment. Els resultats de la revisió internacional esmentada s'han de comunicar als estats membres i a la Comissió Europea, quan estiguin disponibles.

2. El Consell de Seguretat Nuclear s'encarrega que, de manera coordinada amb la resta d'estats membres:

a) es faci una avaluació nacional sobre un tema específic relacionat amb la seguretat nuclear de les instal·lacions nuclears;

b) es convidi tots els altres estats membres i la Comissió Europea, en qualitat d'observadora, a una revisió per homòlegs de l'avaluació nacional esmentada a la lletra a);

c) s'adoptin les mesures de seguiment adequades dels resultats del procés de revisió respectius per homòlegs;

d) es publiquin informes sobre el procés esmentat i el seu resultat principal, quan els resultats estiguin disponibles.

Aquesta revisió per homòlegs sobre un tema específic ha de tenir lloc, almenys, una vegada cada sis anys.

3. En cas d'accident que provoqui situacions que requereixin mesures d'emergència fora de l'emplaçament o mesures de protecció per al públic en general, el Ministeri per a la Transició Ecològica i el Consell de Seguretat Nuclear són els encarregats que es porti a terme, sense dilacions indegudes, una revisió internacional per part d'homòlegs.

Disposició addicional quarta. *Informes a la Comissió Europea.*

El Ministeri per a la Transició Ecològica ha de presentar, abans del 22 de juliol de 2020, un informe a la Comissió Europea sobre l'aplicació de la Directiva 2009/71/Euratom, de 25 de juny de 2009, per la qual s'estableix un marc comunitari per a la seguretat nuclear de les instal·lacions nuclears, modificada per la Directiva 2014/87/Euratom del Consell, de 8 de juliol de 2014.

Disposició addicional cinquena. *Transparència.*

1. En relació amb la informació sobre la seguretat nuclear de les instal·lacions nuclears i la seva regulació que s'ha de posar a disposició dels treballadors i el públic en general, dels grups d'interès que viuen en les proximitats d'una instal·lació nuclear, així com de les autoritats reguladores competents d'altres estats membres en les proximitats d'una instal·lació nuclear, en condicions normals d'explotació i d'incidents o accidents, cal atènyer-se al que disposen:

a) La Llei 15/1980, de 22 d'abril, de creació del Consell de Seguretat Nuclear, i l'Estatut del Consell de Seguretat Nuclear, aprovat pel Reial decret 1440/2010, particularment pel que fa a la funció del Consell esmentat d'informar els ciutadans sobre matèries que són de la seva competència, i, en particular, sobre tots els fets rellevants relacionats amb el funcionament de les instal·lacions nuclears, especialment en tot el que fa referència al seu funcionament segur, a l'impacte radiològic per a les persones i el medi ambient, als successos ocorreguts en aquestes, així com de les mesures correctores implantades per evitar la reiteració dels successos. També pel que fa a l'obligació del Consell de Seguretat Nuclear de facilitar informació al Govern i al Congrés dels Diputats i al Senat, així com als governs i parlaments autonòmics concernits, de qualsevol circumstància o succés que afecti la seguretat de les instal·lacions nuclears o la qualitat radiològica del medi ambient a qualsevol lloc dins el territori nacional.

b) La Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient, especialment pel que fa a la difusió i posada a disposició del públic de la informació en matèria ambiental i de la participació dels interessats i del públic en els processos de desplegament normatiu en la matèria.

c) El Reglament sobre instal·lacions nuclears i radioactives, aprovat pel Reial decret 1836/1999, de 3 de desembre, en relació amb el que disposa per al tràmit d'informació pública relatiu a la sol·licitud d'autorització prèvia d'una instal·lació nuclear, que dona curs legal a la participació del públic en el procés de presa de decisió relacionat amb les instal·lacions nuclears, així com en relació amb els comitès d'informació local establerts durant la construcció, l'explotació i el desmantellament de les centrals nuclears per tal d'informar sobre l'acompliment de les activitats regulades en les autoritzacions corresponents i tractar conjuntament les altres qüestions que siguin d'interès.

d) El Pla bàsic d'emergència nuclear (PLABEN), aprovat pel Reial decret 1546/2004, de 25 de juny, principalment pel que fa als procediments per garantir la cobertura informativa, en cas d'emergència, a la població efectivament afectada, a les administracions públiques implicades i a la resta de la població, i pel que fa a les notificacions als diferents organismes internacionals competents en la matèria i a les autoritats de països fronterers i d'altres Estats.

e) La Resolució de 20 d'octubre de 1999, de la Subsecretaria, per la qual es disposa la publicació de l'Acord del Consell de Ministres d'1 d'octubre de 1999, relatiu a la informació del públic sobre mesures de protecció sanitària aplicables i sobre el comportament a seguir en cas d'emergència radiològica, pel que fa a les mesures i procediments d'informació a la població tendents a reforçar la protecció sanitària d'aquesta, en casos d'emergència radiològica.

f) La Decisió 87/600/Euratom del Consell, de 14 de desembre de 1987, sobre arranjaments comunitaris per a l'intercanvi ràpid d'informació en cas d'emergència

radiològica, pel que fa a la notificació i el subministrament d'informació a la Comissió Europea i a altres estats membres en els casos d'emergència radiològica.

g) La instrucció IS-10, revisió 1, de 30 de juliol de 2014, del Consell de Seguretat Nuclear, per la qual s'estableixen els criteris de notificació de successos al Consell per part de les centrals nuclears, en relació amb els criteris establerts per exigir als titulars de centrals nuclears en operació la notificació dels successos ocorreguts en aquestes que puguin tenir relació amb la seguretat nuclear o la protecció radiològica.

h) La instrucció IS-19, de 22 d'octubre de 2008, del Consell de Seguretat Nuclear, sobre els requisits del sistema de gestió de les instal·lacions nuclears, pel que fa a l'obligació dels titulars de posar en coneixement a les persones de l'organització i, quan sigui necessari, a altres grups d'interès, la informació rellevant per als objectius de seguretat.

2. La informació esmentada s'ha de posar a disposició del públic sempre que això no comprometi altres interessos primordials, com la seguretat, d'acord amb els límits que amb aquesta finalitat estableixen la Llei 15/1980 i la Llei 27/2006.

3. El Consell de Seguretat Nuclear ha de participar, segons que correspongui, en les activitats de cooperació sobre seguretat nuclear de les instal·lacions nuclears amb les autoritats reguladores competents d'altres estats membres en les proximitats d'una instal·lació nuclear, d'acord amb el que estableixen la Llei 15/1980 i l'Estatut del Consell de Seguretat Nuclear.

4. Finalment, pel que fa a les oportunitats que s'han de proporcionar al públic en general perquè pugui participar de manera efectiva en el procés de presa de decisions relatives a la concessió d'autoritzacions a les instal·lacions nuclears, cal atènyer-se al que disposen amb aquesta finalitat la Llei 21/2013, de 9 de desembre, d'avaluació ambiental, i el Reglament sobre instal·lacions nuclears i radioactives.